

COMUNA BERZUNȚI

Județul Bacău

Istoricul localitatii

2011-10-03 13:43:18

Varietatea formelor de relief este si bogatia acestor locuri au creat conditiile omului de a se aseza aici inca din cele mai indepartate vremuri. Zona in care se gaseste si comuna Berzuntî, a locuinta inca din paleolitic.

Dovada acestei afirmatii o constituie asezarile de la Tisesti, Susaesti, Veranesti-Comanesti, Slobozia.

In prezent asezarea este formata din satele: Berzuntî, Dragomir si Buda. Desi nu s-au facut sapaturi sistematice, in localitate s-au descoperit o serie de urme: (resturi ceramice, un toporas de mana, cateva razuitoare, etc.) care pot fi datate inca din paleoliticul superior inceputul neoliticului. Denumirile folosite azi in vorbirea curenta (Mitoc, Podei) sunt si ele o dovada a vechimii acestei asezari. Dar alte dovezi despre existenta unei asezari aici nu se cunosc pana in feudalism cand apar primele documente scrise.

Dupa cum se stie dupa aparitia statului feudal Moldova(1359, Bogdan Voievod primii domnitori au impartit-o in tinuturi, corespunzatoare in mare parte judetelor de astazi. Tinuturile la randul lor au fost impartite in ocoale mai tarziu in plase). Cuvantul tinut este intalnit in primele documente pe la 1408, in timpul domnitorului Alexandru cel Bun, unul dintre primii gospodari de tara, iar cel district in 1544, in timpul al-II-lea voievod. Pana la 1711 in Moldova sunt amintite 26 de tinuturi. Numarul lor a scazut.

In vremea domnitorului Dimitrie Cantemir, Moldova era impartita in trei parti : Tara de Sus, Tara de Jos, Basarabia (stapanita de turci) si 23 de tinuturi.

Tot domnitorul carturar aminteste pentru prima data de locutorii tinutului Bacău de religie romano-catolica pe care ii numeste „...supusi moldoveni romano-catolici dupa nationalitate”.

In 1714 Moldova era impartita in 23 de tinuturi iar in 1809 in 27 de tinuturi, in care nu intrau acelea din partea de nord (Bucovina), rapita si incorporata in Imperiul Austriac 1775.

In 1831 Moldova era impartita in 16 tinuturi (fara tinuturile dintre Prut si Nistru Basarabia) incorporata la 1812 la Imperiul Tarist.

In 1857 era impartita in 15 tinuturi(judete)inclusiv cele 3 judete Cahul, Bolgrad, Ismail, restituite in 1856 si incorporate din noi in 1878. Incepand cu domnia lui Alexandru Ioan Cuza pana la cel de-al doilea razboi mondial, Romania era impartita astfel:la 1866 in 33 judete, dupa 1878 in 32 judete, dupa 1913 in 34 judete, dupa Marea Unire(1 Decembrie 1918) in 76 judete, din 1925 in 71 judete, din 1929 tot in 71 de judete.

In 1938 Romania era organizata administrativ in 10 tinuturi:Olt, Arges, Mare, Dunarea, Nistru, Prut, Suceava, Alba-Iulia, Crisuri si Timis. Fiecare judet era la randul lui impartit in 4-10 judete, in total 71. Judetele erau si ele impartite in 429 plase, 179 orase si 15981 sate.

Fiecare plasa avea in subordine mai multe comune. O comuna era formata din unul sau mai multe sate.

Teritoriul a cunoscut noi schimbari ca urmare a prevederilor unor tratate samavolnice care au ciuntit pamantul stramosesc al patriei(Dictatul de la Viena, pactul Ribentrop-Molotov)soldate cu

pierderea Ardealului de NV, Basarabiei si Bucovinei.

Pana la 1950 teritoriul Romaniei a fost impartit in 58 de judete, 424 plase, 6506 comune din care 141 comune urbane(orase)si 6365 comune rurale.

Din 1950 se trece la impartirea tarii in 28 de regiuni si 8 orase de subordonare republicana. Numarul regiunilor se micsoareaza la 16 si 2 orase republicane(Bucuresti si Constanta).

Din decembrie 1968 teritoriul a fost impartit in judete(39), un oras republican Bucuresti cu 8 sectoare, 47 municipii, 189 orase, 604 localitati componente ale municipiilor si oraselor, 2706 comune din care 145 suburbane, 13149 sate din care 232 apartinatoare municipiilor si oraselor. Astazi se gasesc 41 de judete, inclusiv sectorul agricol Ilfov. Avand in vedere evolutia satului Berzunti putem afirma ca si acesta a cunoscut profunde mutatii. Izvoarele scrise existente mentioneaza in perioada 1568-1662 ca satul Berzunti, facea parte din tinutul Trotus, iar intre anii 1662-1741, localitatea a trecut la tinutul Bacau.

In perioada 1741-1803 Berzuntul era cuprins in ocolul Tazlul Mare de Sus, tinutul Bacau. Apoi il gasim apartinand plasei Tazlau ca si localitatile vecine Beresti, Valea Rea.

In 1803 facea parte din tinutul Bacau, care la randu-i era impartit in 6 ocoale:Bistrita de Jos, cu 20 de sate, Bistrita de Sus cu 5 sate, Tazlul de Sus cu 15 sate, Tazlul Sarat cu 13 sate, Tazlul de Jos cu 20 sate si Trotusul cu 20 sate.

In ocolul Tazlul de Jos intrau satele:Beresti-Razesii, Orsa banului Stefan Ruset, Slobozia. Mielului, a spatarului Iordache Crupenski, Vidrascu razasesc, Bratila de Jos a serdarului Constantin Botezatu, Viisoara razaseasca, Trotosul razasesc, Poiana razaseasca, Deleni razasesii, Caraclau al caminarului Constantin Crupenski, Berzuntul manastirii Berzuntului, Tescanii modelnicerului G. Roset, Bosotenii modelnicerului Mihalache Rafaila, Haimanalele Ocni.

In 1833 ca urmare a aplicarii Regulamentului Organic Berzuntul trece la Ocolul Trotus in componenta caruia intrau si satele:Bogdanesti-Bahna, Borzesti, Bratesti, Birsanesti, Berzunti, Albele, Versesti, Grozesti, Darmanesti, Dofteana, Racauti, Slobozia, Vermes, Stroiesti, Tisesti, Filipesti, Harja.

In 1850 in statistica principelui Nicolae Sutu , Bacaul era impartit numai in 5 ocoale. Ocolul de Jos, facea parte din zona 1 si cuprindea plasele Tazlul de Sus, Tazlul de Jos si Bistrita de Sus, cu 96 sate si 88. 241 locuitori. Aici intra si satul Berzunti. Zona a-11-a cu plasele Trotusul, Bistrita de Jos avea 67 de sate si numai 52. 270 locuitori.

In 1870 judetul Bacau era impartit in 5 plase si plaiuri:Bistrita de Jos, Bistrita de Sus, Tazlul de Jos, Tazlul de Sus, Trotusul, cuprinzand si orasul Bacau.

In 1895 Berzuntul era mentionat ca localitate(comuna) rurala ce facea parte din plasa Tazlul de Jos si era situata spre vest de Tazlul Mare, parte in valea paraului Berzunti, parte de dealuri si alcatuita la acea vreme din 8 catune:Ghilea, pe dealul cu acelasi nume, Martini pe deal, Dragomir in vale, mai la sud de acesta din urma Butucari pe paraul cu acelasi nume, Berzunti, resedinta la centru pe vale, Moreni la S-E de acesta din urma, Scariga la confluenta paraului Berzunti cu Tazlul Mare, iar Tazlau sau Prajoaia pe malul drept al Tazlului Mare, mai sus de Scariga.

In 1908 tinutul Bacaului este impartit in 12 plase, 77 comune, 366 sate, 90 catune, dupa cum apare intr-un documentar al Ministerului de Interne intitulat"Tablouri cu satele si catunele...".

In 1931 tinutul Bacaului este impartit in 72 comune rurale cu 446 sate si 3 comune urbane:Bacau, Tg. Ocna si Moinesti. Comuna Berzunti depindea jurisdictional de institutiile din Tg. Ocna.

Intr-adevar, in aceasta zona geografica s-au descoperit urmele unor vechi asezari din epoca paleolitica si ne referim la cele de pe dealul Cosna din Tg. Ocna, de la Slobozia Mielului, din apropierea orasului Onesti.

Mai recent s-a facut o descoperire langa Moinesti.

Mult mai numeroase sunt descoperirile privind epoca neolitica, apartinand in special culturilor Cris si Cucuteni, intre care mentionam pe cele de la Vermesti(Cetatuia)Balaneasa, Poduri, Podei, Viisoara, Tuta, Floresti, Malu, Gura-Vaii, Helegiu, Stefan cel Mare.

Descoperiri din epoca bronzului s-au facut la Poduri-Rusaesti, Gura-Vaii, Viisoara,Racauti, Floresti, Slobozia Mielului, Stefan cel Mare, Borzesti, Helegiu.

O semnificatie aparte a reprezentarii arheologice care au documentat existenta civilizatiei traco-geto-dacice prin descoperirile de la: Slobozia, Tisesti, Tg. Ocna, Viisoara, Tg. Trotus, Stefan cel Mare, Gura Vaii, Bogdanesti, Racauti, Barsanesti, Darmanesti, Livezi.

Descoperirea unor tezaure monetare sau monede singulare, grecesti si romane ne dovedesc existenta unor intense relatii comerciale ale geto-dacilor autohtoni e cu lumea si civilizatia elena si romana.

De asemenea, cercetarile arheologice la Tisesti-Tg. Ocna, au demonstrat, existenta aici a unei importante cetati geto-dace identificata ipotetic ca fiind antica Utidava, din Geografia lui Ptolomeu.

Tot in zona geografica a satului Berzunti s-a descoperit o alta importanta cetate dacica la Moinesti care avea rolul de a supraveghea si tine contact cu celelalte asezari dacice de pe valea Tazlului.

Continuitatea de locuire a populatiei in veacurile urmatoare pe aceste meleaguri este dovedita de descoperirile arheologice intreprinse la Gura-Vaii, Viisoara, Tg. Trotus, Stefan cel Mare, Onesti, Bogdanesti, Oituz, Borzesti, Gherdana Floresti, Paraul Boghii. Cu prilejul acestor sapaturi s-au identificat asezari apartinand secolelor IV-V, VI-VII, VIII-IX si X-XI.

Din analiza descoperirilor arheologice enuntate mai sus reiese destul de clar vechimea si importanta istorica a acestor asezari, faptul ca exista o permanenta continuitate de locuire, determinata cu siguranta si de conditiile prielnice de clima si de bogatiile solului si subsolului. Zona avea si are un grad mare de siguranta.

Cu toate ca izvoarele scrise sunt insuficiente pentru a reda mai cuprinzator situatia comunitatilor omenesti din aceasta zona in secolele XI-XIV, se constata si la noi un proces de organizarea vietii economice-sociale, caracteristice intregului teritoriu al Moldovei.

Acest lucru iese in evidenta mai ales odata cu faurirea statului feudal Moldova, la mijlocul veacului al XIV-lea.

Din aceasta vreme se constata o crestere a asezarilor satesti, mentionate ulterior si in izvoarele scrise. Intre asezarile satesti cele mai vechi mentionate in izvoarele scrise se pare ca a fost si Berzuntul.

Intr-un document emis de cancelaria domnitorului Moldovei, Alexandru cel Bun la data de 24 iunie se arata ca: "Voievodul impreuna cu fratele sau Jupan Bogdan daruieste lui Stroe si Ion, satul Gartanul, pe Tazlau, de asemeni daruieste numai lui Stroe, satul Poiana, pe acelasi rau, aratandu-se hotarele ambelor sate".

Din analiza documentului reiese ca Poiana se afla in imediata apropiere a localitatii Berzunti. De altfel in document apare hotarul satului Berzunti.

Astfel, in actul emis de Alexandru cel Bun se mentioneaza urmatoarele: "Iar hotarul acestor sate sa fie la Filipe, apoi pe parau, in sus de deal, pe deal la vale, pe din jos de Poiana, mai Jos de Poiana, sa cada in parau la vale, pe parau pana la Tazlau, la vad, movilele in sus pe deal, pana la Berzunti, in sus pe Berzunti pana mai sus de Poiana".

Cu siguranta se poate spune ca la Berzunti exista deja o asezare umana consolidata. In sprijinul afirmatiei vin denumirile de Podei, Mitoc, Mesteceni si altele pastrate pana in zilele noastre si utilizate frecvent de locuitorii comunei.

Logica faptelor demonstreaza ca asezarea s-a dezvoltat continuu, domnitorul Bogdan Lapusneanu (1560-1572) hotarand ridicarea chiar in mijlocul asezarii pe un promontoriu a unei manastiri, loc de inchinaciune si aparare.

Aceasta hotarare nu putea fi luata daca in localitate nu existau deja sute de oameni. Localitatea s-a extins continuu, dovada fiind si Legea rurala din 1864. In baza acesteia au fost improprietariți 406 locuitori cu 1316 faclii de pamant, si 40 prajini de pamant. La 1879 se vor mai da 280 faclii de pamant la 112 insuratei.

Catagrafiile din 1774, 1820, 1831, 1845 si urmatoarele efectuate intre anii 1859-1938, dovedesc o crestere continua, desi nu prea spectaculoasa a numarului gospodarilor si populatiei.

Potrivit catagrafiei de la 1874 sunt mentionate deja 590 case de

locuit, 12 carciumi, 593 capi de familie, 2149 suflete, din care 1072 erau barbati, 1077 femei.

Dupa ocupatii 666 erau agricultori, 24 meseriasi, 20 industriasi, 20 comercianti, 16 liber-profesionisti, 40 muncitori si 16 servitori.

La aceeasi data in localitate functionau deja o scoala mixta, o biserica ortodoxa si una catolica. Localitatea s-a dezvoltat continuu, mai ales odata cu inceperea exploatarei industrial al fondului forestier, trecerii la exploatarea carbunelui si petrolului din zona limitrofa Comanesti-Moinesti, sarii de la Tg. Ocna.

Localitatea ofera conditii bune cresterii animalelor, pomiculturii, viticulturii plantelor furajere, porumbului, cartofului.

Multi locuitori au drept ocupatie de baza zootehnica si agricultura propriu-zisa. Localitatea Berzunti are astazi un numar de 1713 gospodarii si 5280 de suflete. Peisajul edilitar al localitatii s-a schimbat total. De la vechile locuinte cu o singura camera si tinda, din pamant sau chirpici s-a trecut la locuinte cu cel putin doua camere si tinda(antreu)acoperite cu tigla, placi azbociment, tabla zincata sau sindrila.

Majoritatea locuintelor sunt realizate din paiant sau zidarie din caramida arsa, B. C. A. si au trei-patru camere si dependinte. Casa de locuit este insotita de gospodarii anexa (grajdul) pentru animale. A crescut numarul caselor cu parter si etaj, in localitate fiind realizate zeci de asemenea case.

Practic locuintele din comuna sunt in procent de peste 80% noi, multe fiind realizate in ultimii 5-10 de ani.

Perspectivile de viitor prefigureaza o crestere a populatiei , habitatului , crestere datorata si faptului ca multi dintre tinerii care s-au indreptat spre marile aglomerari urbane(Brasov, Bucuresti, Onesti, Bacau, Balana) pentru a-si gasi de lucru; Se intorc in localitate ca urmare a restrangerii activitatii industriale si a efectelor noii economii de piata. Acestia se intorc din nou spre agricultura, spre acele profesii si ocupatii, servicii, care sunt cerute de economia de piata. Deja multi si-au inceput constructii noi de locuinta, extinderi la gospodariile parintesti, deschizand ateliere, buticuri si alte unitati prestatoare de servicii. In localitate sunt construite , unitati comerciale, un oficiu P. T. T. R., un dispensar medical -uman, un bloc cu 8 apartamente si alte dotarii utilitare si de interes public. Exista de asemenea un post de politie, dotat si cu locuinte pentru lucratori, o Brigada silvica, unitati ale Cooperatiei de consum, sase scoli, trei Bisericii Ortodoxe si una Romano-catolica. Localitatea are cu siguranta cel putin 594 de ani vechime dupa prima atestare documentara. Cu siguranta ca a existat ca vatra de locuire cu multe secole inainte.